

Fremlæggelse sker, sender Vurderingsformændens Afskrift af Fortegnelsen til Finansministeren, Overskyldraadet og vedkommende Oppebørselsbetjent. Det er tre Afskrifter, der skulle foretages af den samme Fortegnelse, og det er et ganske urimeligt Arbejde. Jeg ved ikke, hvor store Skyldkredsene blive, men deles de herredsvise eller amtsvis, er det et meget betydeligt Arbejde for denne Formand at skulle afskrive saadanne fire Eksemplarer af disse Skattefortegnelser. Jeg vil derfor henstille til Overvejelse af det ærede Udvalg og den højtærede Minister inden 3die Behandling, om der ikke kunde ske en lille Forandring i dette til Gunst for Vurderingsformændene. Det forekommer mig, at en Afskrift mulig kunde sendes enten gennem Skyldraadet til Finansministeren eller gennem Finansministeren til Skyldraadet. Jeg henstiller blot dette til Overvejelse for Udvalget for at skaane dem for saa meget Arbejde som muligt. I øvrigt slutter jeg med at udtale min Glæde over den gode Udsigt, der er, til at faa Loven gennemført.

Finansministeren (C. Hage): De Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget eller dets Flertal, kan jeg tiltræde. Dog maa jeg gøre nogle Bemærkninger til enkelte af dem. Jeg forstod af den ærede Ordfører, at Ændringsforslaget under Nr. 4 ved en Fejltagelse, der nu er blevet rettet i Betænkningen i Tillæg B., var blevet affattet urigtigt, og at Meningen er at fastsætte, at ved Vurderingen til Ejendomsskyld skal der tages Hensyn blandt andet efter Omstændighederne til foreliggende Vurderinger til Laaneefterretning. Denne Ændring, hvorved der altsaa vil blive tilføjet Ordene „efter Omstændighederne“, kan jeg tiltræde. Jeg mener, at det derigennem bliver klargjort, hvis det ellers behøvedes, at det naturligvis ikke er Meningen, at en hvilken som helst Vurdering til Laaneefterretning uden videre skal være afgørende for Vurderingen til Ejendomsskyld, men at der her, ligesom ved Bestemmelsen af alle andre Forhold, der faa Indflydelse paa Værdsettingen, maa udøves et forstandigt Skøn. — Ændringsforslaget Nr. 15 gaar ud paa, at udtørrede Ferskvandsarealer, som hidtil have været skattefri, skulle have en Lempelse, saaledes at Ejendomsskylden først indtræder succesivt, og at det fulde Beløb først udredes Aar 1928. Dette forekommer mig at gaa noget videre i Henseende til Lettelser, end jeg i og for sig anser for rigtigt. Der kan

være Grund til over for Arealer af denne Art, som hidtil have været helt fri for at svare Skat, at indrømme nogen Lettelse; men det forekommer mig, at naar Lettelsen udstrækkes over 25 Aar, er dette mere, end der er Anledning til. Imidlertid antager jeg, at denne Indrømmelse vel ikke vil have meget stor Rækkevidde, saa nogen afgørende Vægt skal jeg ikke lægge derpaa. — Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) har til dette Ændringsforslag stillet et Underændringsforslag, som gaar ud paa, at paa alle Landbrugsarealer, hvis Ejere hidtil have været fri for at svare Hartkornsskat, skulde den her nævnte Regel finde Anvendelse. Dette sit Ændringsforslag begrundede det ærede Medlem ved en Henvisning til et specielt Tilfælde, som han er bleven opmærksom paa, men som unøgtelig forekommer mig at være af rent privatretlig Natur. Hvis der i det Tilfælde, han nævnte, foreligger en kontraktmæssig Vedtagelse, ifølge hvilken en anden end Ejeren har at udrede Skatterne, kan jeg ikke ret indse, at Ordningen af et saadant Mellemliggende i og for sig kan falde ind under Formaalet for denne Lov. Efter Ordlyden af det Skøde, som han citerede, kan jeg med min ganske vist begrænsede juridiske Indsigt i øvrigt ikke se andet, end at Ejendomsskylden kommer til at paahvile den samme, som hidtil har betalt Hartkornsskatterne. Skulde dette imidlertid ikke være Tilfældet, synes det mig snarest, at der kunde være Grund til at vedtage en Bestemmelse om, at Forpligtelsen til at udrede slige kontraktmæssige fastsatte Præstationer ikke berøres af denne Lov. I hvert Fald kan jeg ikke indse, at der er nogen Grund til at give en Forøring — som det jo i dette Tilfælde vilde blive — af de paagældende Beløb til den Mand, som hidtil har haft Forpligtelsen til at udrede det.

Jeg gaar saa til Ændringsforslaget under Nr. 16, som bestemmer, at den samme Lettelse, som Lovforslaget finder det rigtigt at give mindre Ejendomme paa Landet, til hvilke der er knyttet Landbrug eller Havebrug som Næringsvej, ogsaa skal udstrækkes til Ejendomme af denne Art, der ligge paa Købstædernes Markjorder. Jeg er ikke overtydet om, at denne Bestemmelse er paa sin Plads; thi de særlige Omstændigheder, som tale for at give en Begunstigelse for denne Art Ejendomme paa Landet, synes mig ikke i samme Grad, at være til Stede, hvor det drejer sig om Ejendomme paa Købstæder.